

V Monte Carlu.

Není tomu dlouho, dva roky, ocitl jsem se v herně v Monte Carlu.

Posadil jsem se v sále na atlasovou lenošku v rohu a moje oči bezděky se zavřely. Jacísi lidé ehodili jako po špičkách a bylo takové ticho, že croupieři pouze šeptali závratná čísla. Také hedvábné, úlisné sukně bohatých žen vlnily se sálem těžce, opile, s jakousi sladkou závratí, jako by napity byly chloroformem. Sto padesát, dvě stě srdce tlouklo trhavě zmámenou hernou a potutelná, rozdováděná kulička rouletty, bzučie, kolébaje se a poskakuje, dávala jim takt. Jak jsem měl na pohovce zavřené oči, slyšel jsem zřetelně i tato srdce i tuto kuličku a tělem projížděla mi rozkoš. Píaziila se ke mně měkce, vlně po těžkých koberech, měla sametové nožky jako hranostaj, olízla moji obuv a konečně skočila na šiji, kde dýchala mi horec do tváří, hladila svoji srst o moje víčka a vpíjela se do mne vášnivě úzkýma žlutýma očima. Neviděl jsem jich, ale závojem mých víček prosvítala barva jejích docela zřetelně. Byly žluté, kovově žluté jako nový dvaacetifrank a úzké jako obruba dukátů, jež válely se a chřestily vášnivým allegrem na desce rouletty. Zdálo se, že kdosi vzal s rouletty dvě zlaté svítilce mince a vtiskl je do očních důlků tohoto podivného stvoření, jež posadilo se mi úlisně na krk. Dal jsem se hladiti, nehoř bylo to rozkošno, a naslouchali jsme spolu písní o žlutém štěstí.

Zvučela sálem tiše, jako moucha se zlatými křídly, a prostor chvěl se horkými výdechy. Kulička rouletty, rachtává jako bubínek, křepčila jediná sólo při této opilé komposici. Prohřála jako divá, zmítala sebou konvulsivně a když konečně schvácela a polomrtva šílenou produkci svalila se do ložiska rouletty a croupier zašeptal číselce, zavřela píseň o žlutém štěstí svoji nejúlisnější sloku. Bylo slyšet zřetelně, jak srdce lidská propadají se do hrudních košů, do hromádek zlata zajela dřevěná lopatka croupierova mrštným pohybem chřestýše, několik mincí zvonilo ještě na koncistolu, stále slaběji, decrescendo a decrescendo, konečně pianissimo a kulička zarachtala zase náhle, jako když po smrtelné únavě vzepne se tanečnice k novému, ještě šílenějšímu a rafinovanějšímu kakevalku.

Coś cípklo, kdosi u rouletty upustil na zem hrst mincí. Uslyšel jsem to nejprve v chodidlech. Zvuk těchto peněz plížil se ke mně po zemi zlatou vlnou, jež zalila mi lýtka, stoupala nahoru a konečně vnikla do úst polootevřenými rtoma, jež pily ji v žití po nejprve. Po prvních doušcích této zltté tekutiny otevřel jsem patrně stoly, a zlato rýsovalo se přede mnou v určitých hromádkách, jež ležely před hráči na desce rouletty zkyprfeny a svěží, podobny hromádkám hlíny, vyhrabaným pazoury krtků.

Hlavou bleskla mi číselce o několika nulách. Deset tisíc franků. Páry zlaté tekutiny vnikaly mi výše a výše, obestřely mozek a zatemnily elektrická světla herny. Neviděl jsem ničeho, než žlutou, bříchatou číselce 10,000 franků, jejíž nuly svými zlatými elipsami seřvěly mne jako obručie, úžily dech a kousaly srdce žhavým objetím. Bylo mi náhle jasno, že musím vsadit deset tisíc franků. Bankovky, uložené v náprsní kapse černého kabátu, bryzaly mne pod pažím, mučily smrtelně; bylo jisto, že nevydržím déle. Pohnul jsem nohou a chtěl povstati. Rou-

letta zpívala vášnivěji a vášnivěji. Rozhodl jsem se, nebylo zbylí. Ve jménu žlutého štěstí, nuže, ať tedy praskne těch deset tisíc franků — "Tak pojed' už, koukají po nás!" Jakási ruka dotkla se při těchto slovech mého ramene. Byl to soudruh mých cest, starý kamarád, s nímž dostal jsem se do herny přispěním jistého českého krajana v Nizze, jenž nám půjčil salonní šaty. Boty však nemohl nám půjčiti a v herně vyjímaly se asi nápadně naše rozbité, přistípkované svrsky. Ve vestě měl jsem asi dva franky čistého jmění a v náprsní kapse, kde mne prve bryzaly bankovky, uspiněný cestovní pas. Kamarád odvedl mne s pohovky a cestou z herny mi připomenul, že seděl jsem tam jako vyjevený.

"Obestřelo mne asi nějaké snění," odpověděl jsem tehdy, poněkud přilhouple... A dnes si myslím, že tenkrát, na oné pohovce, prožil jsem svoji největší životní pitomost. Pokvetou brzy v stránkách nad Strahovem fičky a za pětáček koupí si člověk kytičku modrého, čistého štěstí, kus hymny, proti níž žlutá píseň pomořské herny byla vražednou odrhovačkou. Karel Horký.

OHRAZENÍ!

V poslední schůzi výboru Česko-Americké Nadace, dne 29. března, předseda téže, p. Jan Rosický, ve své řeči četl mimo jiné také následující: "Jest vám dále známo, že vzdor tomu, že Těloevičná Jednota má ve sboru nadačním stálého zástupce v osobě p. Josefa Míka, přihlásil se co spoluzástupce Sokola redaktor Pokroku Západu, pan Charvat. To vám ale všem snad známo **nebylo**, aspoň mně ne, že v dnech předcházejících schůzi dotíral se redaktor Pokroku Západu pan Charvat ku zástupitelství Těloevičné Jednoty Sokol a na jeho úsilovnou žádost předseda téže Jednoty dal mu pověření, jelikož mu nebylo známo, že Těloevičná Jednota má stálého zástupce ve sboru, totiž pana Míka a že týž ze své dobré vůle dovolil panu Charvatovi, redaktor Pokroku Západu, aby se s ním o hlasy v počtu dvanáct a půl každý, dělil." — Nerad, opravdu nerad činím toto veřejné ohrazení. Jsem dalek toho, abych pomocí nectných rozmlásk, které se mi z té duše hnuší, chtěl se stát svatým. Kdyby byla mně popřána příležitost, abych mohl se ve výše zmíněné schůzi obhájit, nezatahoval bych věc až sem a nezabíral bych místo v časopisu, které dalo by se vyplnit věmi daleko užitečnějšími. Leť tu učiněn byl útok na moji čest a já, vzdor tomu, že nerad, ku svoji obhajobě podotýkám: Nemí pravdou, že jsem se nějakým způsobem dotíral k zástupitelství Sokola. Pravdou jest, že před schůzí Česko-Americké Nadace telefonicky požádal mne tajemník Sokola p. R. Fibinger, abych — poněvadž Sokol stálého zástupce nemá a poněvadž předseda Sokola v týž večer schůze nemůže se účastnit — já sám Sokola zastupoval. Že společně se mnou pan Mík Sokola zastupovati bude, dověděl jsem se krátce před schůzí, když doručena byla mně pověřující listina, kdež vedle mého jména, jež bylo na místě prvním, na žádost pana Míka, připsáno bylo též jméno jeho. Ostatně celá věc vysvětlila se v příští schůzi, kdež někteří členové z inspirace páně Míkovy učinili dotaz v této věci. Bylo jim tajemníkem i předsedou Sokola sděleno, že vyzvání k účasti se schůze došlo hodně pozdě a z té příčiny že nemohli svolati mimořádnou schůzi, v níž by byl zástupce do Nadace zvolen. Z toho důvodu

že požádali mne, abych Sokola zastupoval. Pravda, přijal jsem zástupitelství ochotně a to prostě proto, že se o věc zajímám. Já přece nemohl vědět, že pan Mík o zástupitelství tak stojí. A kdybych to byl věděl, na žádný způsob by bych nic nečinil na úkor jeho libůste. Dále je pravdou, že v pravidelné schůzi Sokola byla volba moje potvrzena. Mimo to v pozvání k účasti se této schůze výslovně se podotýká, že zastupovati spolek může předseda, nebo jiný úředník. Pan Mík však v přítomné době žádným úředníkem není. Z těchto důvodů nedá se ani mluvit o nějaké blahovolnosti p. Míkově! Tolik podotýkám na svoji obranu. A znovu pravím, činím tak nerad. Snažím se všemožně, abych byl **vždy nestranným, poněvadž dobrá věc jde mně nad osoby**. Nejsm a nikdy nebyl jsem pod někoho poručnictvím.

Otakar Charvat.

ODPOVĚĎ PANU KLÍMOVI.

Florence, Neb., 27. března.

Žádal jsem Vás, abyste dokázal, co Jste veřejně tvrdil o spolku A. S. of E. ohledně jistých cen. Ve své odpovědi Jste moji skromnou žádost Jste opatrně obešel a ani jedinou číselce nedokázal, že by ceny ty byly nespravedlivé. Pro tu příčinu věc tu považuji za vyřízenou.

Co se Vaší nabídky týče, nemohu na ni přistoupit z více příčin:
1. Spolek A. S. of E. pšenici nekupuje, členové její ji prodávají.
2. Kdyby ji i kupovali, Vaší nemohli by ani darem přijmout. Psalť Jste nedávno v 'Pok. Záp.', že tam máte pšenici na půl šnilou.

3. Máte-li skutečně několik stovek nazbyt, rozdělte je mezi své sousedy, aby si mohli opatřit lepší špýchary — takové, aby do nich zimního času neteklo.

Co se týče těch krásných slov a výrazů, jako hulákání, pokryteci atd., to si k srdci přilíš neberte. Jest to Váš vlastní výrobek, abych tak řekl, Vaše mince.

Až budu mít více času, naznačím Vám vládními číselci, kterak ten Váš "bůžek" — soutěž krásně pracuje, pokud se rolníků týká. Prozatím Vám napovím, že vede rovnou cestou do chudého domu. Rolník, který pěstuje pšenici a průměrem sklízí jí as 12 bushů po akru, jako se u Vás děje, a prodává za 50 až 60c bush, ten bude brzy u konce — zrovna tak, jako se již tisícům stalo.

J. F. Drábek.

J. V. KAŠPAR

Metzova síň a restaurant

1245-57 již. 13. ul., Omaha.

TEL. DOUGLAS 7417.

Výborná česká kuchyně a čistě postele, výborný Metzův ležák, dobré české doutníky a první třídy líhoviny domácí i importované. Objednávky z venkova vyřizují se přesně a rychle.

Willow Springs Pivovar

Za \$3.00 zelených Trading Stamps s každou bednou

STARS & STRIPES
(2 tucty pintových lahví) — cena

\$1.25

Za \$5.00 zelených Trading Stamps s každou bednou

STARS & STRIPES
(2 tucty kvartových lahví) — cena

\$2.25

Pamatujte! Kromě toho, že dostanete nejlepší lahvové pivo, dostanete též dvojnásobnou hodnotu v zelených "Trading Stamps."

1407 Harney Street.

Objednejte si poštou neb telefonem Douglas 1306 nebo 1085.

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj oblibí si jistě naše "GOLD TOP" lahvové pivo, jest lehké, perlicí se a fízne a jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody—není v něm ani jediné přisady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v ni žádném smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řádnými našimi zákazníky.

Dodává se v bednách a sice v lahvách kvartových neb pintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem.—Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.

JETTER BREWING CO., vaří a lahvuji výborné pivo
SOUTH OMAHA, NEB.

Metz Bro's Brewing Co.

Nejstarší pivovar v Omaze.

TELEFON DOUGLAS 119.

Vaří nejlepší pivo soudkové i lahvové na celém světě.

Riley Brothers Co.

VELKOBCHODNÍCI

Likéry a doutníky

Old Military Rye --- Diamond R Rye
N. B. Archer Bourbon.

1118 Farnam St. OMAHA.

A. N. Frick & Son Co.

Velkobchodníci a Importéři

LÍHOVIN a LIKÉRŮ.

Nástupčí firmy: L. Kirshl Sr., Frick Terbetz.

Tel. 544.

1001 Farnam ul., Omal.

HOTEL PRAGUE

ČESKÝ HOSTINEC U MĚSTA PRAHY

na rohu 13. a William ul., Omaha.

Čistě a pohodlně zařízené pokoje pro cestující, opatřené úplně novým nábytkem a elektrickým světlem, jakož i výborná česká strava a vzorná obsluha. V hostinci obdržíte výtečný Storzův ležák, nejlepší druhy vín a likérů a nejjemnější doutníky.

Krajané, zavítáte-li do Omahy návštěvou, ubytujte se v hotelu Praha a ušetříte nejen peněz, ale zbavíte se všelikých nesází.

O hojnou přizev krajanů žádá

Tel. A 1814.

25tf

JOSEF MARUŠÁK.